

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120436351
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6120436351.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstříka a v spore žalobcu Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 17, 825 22 Bratislava, IČO: 31 383 408, zastúpeného SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanej L. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H., toho času bytom L. XXX, o zaplatenie 1.379,15 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č. k. 13Csp/12/2021-88 zo dňa 8. septembra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol a vo výroku o trovách konania potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti, odvolaním nenapadnutej, ponechal rozsudok nedotknutý.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.379,15 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.379,15 eur od 01.06.2021 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že vo výroku II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku III. žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 12 ods. 1 písm. f) zákona č. 381/2001 Z.z., § 121 ods. 3, § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 OZ, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a žalobe ako skutkovo a právne dôvodnej v časti o zaplatenie 1.379,15 eur vyhovel. Mal preukázané, že žalobca a žalovaná uzatvorili poisťovnú zmluvu, ktorej predmetom bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla EČV: NO230CJ, VIN: VF1BA0F0D15345224 so začiatkom poistenia od 16.11.2018 na dobu neurčitú. Poistné bolo dohodnuté ako ročné poistné vo výške 93,12 eur so štvrtročnými splátkami á 23,28 eur, ktoré boli splatné vždy k 16.11., 16.02., 16.05. a 16.08. kalendárneho roka. Dňa 23.03.2019 došlo k poistnej udalosti - dopravnej nehode, ktorú zapríčinil vodič motorového vozidla EČV: NO230CJ, ktoré vozidlo je vo vlastníctve žalovanej. V čase nehody bola žalovaná v omeškaní so zaplatením druhej splátky poistného, splatnej 16.02.2019, pričom túto splátku zaplatila až 26.03.2019. Žalobca ako poisťovateľ dňa 17.07.2019 uhradil poškodenému škodu, ktorá mu vznikla v dôsledku uvedenej dopravnej nehody, a to vo výške 1.970,22 eur, pričom voči žalovanej si uplatnil len sumu 1.379,15 eur. Mal za to, že žalobca má nárok aj na úroky z omeškania, no keďže nemal preukázané, kedy došlo k doručeniu výzvy na zaplatenie dlžnej sumy žalovanej, priznal žalobcovi úrok z omeškania odo dňa doručenia žaloby žalovanej, nakoľko toto možno považovať za výzvu na zaplatenie dlžnej sumy a pokiaľ žalovaná žalovanú sumu nezaplatila, možno konštatovať, že sa dostala do omeškania nasledujúcim dňom po doručení žaloby, t.j. dňom 01.06.2021. Na základe uvedeného

uplatnený nárok na zaplataenie úrokov z omeškania vo zvyšnej časti zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP s poukazom na plný úspech žalobcu v časti uplatnenej istiny.

2) Proti tomuto rozsudku, čo do výroku II., podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), h) CSP. Žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie v zamietajúcej časti a priznal mu celý uplatnený nárok. Súd prvej inštancie vydal vo veci platobný rozkaz, ktorým vyhovel žalobe v celom rozsahu, no po jeho zrušení následne zamietol žalobu v časti úroku z omeškania vo výške 5% zo sumy 1.379,15 eur od 18.11.2019 do 31.05.2021 z dôvodu údajného nepreukázania reálneho doručovania výzvy na zaplataenie žalovanej. Z uvedeného dôvodu považoval rozsudok za prekvapivý. V konaní uviedol, že listom zo dňa 17.07.2019 vyzval žalovanú na zaplataenie sumy vo výške 1.379,15 eur. Následne vyzval žalovanú na zaplataenie uvedenej sumy opätovne listom zo dňa 17.10.2019 a listom zo dňa 18.11.2019. Keďže žalovaná neuhradila žalobcovi pohľadávku riadne a včas uplatnil si úroky z omeškania z uplatnenej sumy a to odo dňa posledného pokusu žalobcu o mimosúdne vyriešenie veci, a to realizovania posledného listu (urgencie) na zaplataenie nároku na náhradu poistného plnenia (18.11.2019). Žalovaná v priebehu konania pohľadávku čo do výšky a právneho dôvodu nespochybnila, a preto mal za to, že jeho skutkové tvrdenia neboli relevantne spochybnené a s poukazom na ust. § 151 ods. 1 CSP ich bude súd prvej inštancie považovať za nesporné a nebude ich treba osobitne preukazovať. Pokiaľ súd prvej inštancie považoval doručenie výziev za sporné, mal ho vyzvať na ich preukázanie.

3) Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

4) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol (II.) ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania (III.) podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správy potvrdil. Vo výroku, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.379,15 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.379,15 eur od 01.06.2021 do zaplataenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I.), odvolaním nenapadnutý, ponechal rozsudok nedotknutý.

5) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia. Na doplnenie považoval odvolací súd za potrebné vyjadriť sa k podstatným argumentom vyjadreným v podanom odvolaní.

6) Žalobca v odvolaní namietal, že súd mu nepriznal nárok na zaplataenie úroku z omeškania vo výške 5% zo sumy 1.379,15 eur od 18.11.2019 do 31.05.2021 z dôvodu údajného nepreukázania reálneho doručovania výzvy na zaplataenie žalovanej. Argumentoval tým, že žalovaná doručenie výziev zo dňa 17.07.2019, 17.10.2019, 18.11.2019 nespochybnila, a preto mal súd prvej inštancie považovať doručenie poslednej výzvy (od ktorej odvíjal začiatok počítania úrokov z omeškania) za nespornú skutočnosť podľa § 151 ods. 1 CSP. Po preskúmaní spisového materiálu ako aj samotného odvolania žalobcu odvolací súd mal za to, že žalobca v konaní ani len netvrdil, nielo preukázal kedy došlo k doručeniu poslednej výzvy zo dňa 18.11.2019 žalovanej. Sporová strana má povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazu. V prípade, ak si strana nesplní povinnosť tvrdenia, teda neunesie bremeno tvrdenia, má za následok, že skutočnosť, ktorú strana vôbec netvrdila a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak teda súd procesnú stranu „pristihne“ pri porušení povinnosti tvrdenia, je oprávnený a povinný k tejto skutočnosti prihliadnúť a vyhodnotiť ju v komplexe s inými procesnými povinnosťami a bremenami pri rozhodovaní sporu. Súd teda in concreto prihliadne i na nedodržanie procesnej povinnosti relevantne substancovať rozhodujúce skutkové tvrdenia. Ak sa jedná o rozhodnú skutočnosť podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia bude mať pre stranu sporu väčšinou za následok nepriaznivé rozhodnutie. K naplneniu týchto skutočností došlo aj v prejednávanej veci, keď žalobca v konaní síce poukazoval na výzvy na zaplataenie a v súvislosti s nimi na dátum kedy boli tieto vyhotovené, avšak vôbec nezmenil dátum ich doručenia a to ani (najmä) pri poslednej z nich, a preto odvolací súd považoval odvolanie žalobcu za nedôvodné.

7) Vzhľadom na uvedené, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie, v jeho napadnutej časti, ako vecne správne potvrdil.

8) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaná, aj keď ostala v odvolacom konaní nečinná mala v ňom úspech, a preto by mala nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Vzhľadom na jej nečinnosť v odvolacom konaní jej súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

9) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).